

„Láttam, hogy az égből, mint egy galamb, leszáll rá a Lélek, és rajta marad.”

A tanítását hallgató emberek a Jordán partján nem látták ezt, csak ő, János, a Keresztelő. Vajon miért? János sem tudta még pontosan, ki lesz az, „aki elveszi a világ bűneit”, aki majd „Lélekkel keresztel”, de ő már előkészítette szívében az Úr útját. Felkészült, vállalta és teljesítette küldetését, lelkében együtt élt Istennel. Ez adott neki látó szemet, hogy a közeledő emberben felismerje a világ megváltóját.

Jézus arra tanított minket, hogy minden emberben lássuk meg Őt. Vajon én észreveszem-e a másik emberben, hogy benne Jézus jött hozzám? Az elmúlt hetekben, napokban született gyermekemben, unokámban, házastársamban, nagyszülőknél, hogy ők több mint rokonaim? Jézus van jelen bennük! A hozzám forduló rászorulóban, a hajléktalanban gondokkal küszködő embertársamban? Ismerőseimben, akikkel az utcán véletlenül összetalálkozom, naponta mellettem dolgozó munkatársamban?



Leonardo Da Vinci: Krisztus megkeresztelése

Jézus ott van valamennyiünkben! Ha jószándékkal és a szeretet cselekedeteivel közeledem hozzájuk, ők – a bennük élő Jézus – az én megváltóim. Azt hiszem, egy hozzájuk intézett jó szó, egy mosoly, egy apróbb vagy nagyobb jócselekedet, szavaim és életem tanúságtétele, egy értük mondott ima vagy áldás képes eltörölni egy-egy bűnömet.

A Karácsony utáni néhány csendesebb nap talán adott számunkra lelki feltöltődést is. Add Uram, hogy a most kezdődő munkás hétköznapiakban is mindig legyen néhány csendes percünk, hogy Tefeléd forduljunk, naponta többször is! Adj nekünk érző szívet és látó szemet, hogy minden találkozásra úgy készüljünk, hogy most Veled fogunk találkozni!

Harmat József (Várpalota)

